

CĂLĂUZIT DE DUHUL LUI DUMNEZEU

Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc,
Îți mulțumim în seara aceasta , pentru bunătatea Domnului
Isus, Îți mulțumim
pentru tot ceea ce a făcut pentru noi și pentru îndurarea pe
care a revărsat-o
peste noi, cei nevrednici, căci prin harul Său răscumpărător,
ne-a adus la El.

Îți mulțumim pentru
Puterea Ta de vindecare, pentru salvarea dată și pentru toate
lucrurile bune pe
care le-ai făcut pentru noi.

Vorbește-ne în seara
aceasta prin Cuvântul Tău, căci atunci noi Te vom lăuda în
Numele Lui. Amin.

Mă bucur pentru că în
seara aceasta mă aflu din nou aici, pentru acest serviciu și
nădăjduiesc că
Domnul ne va binecuvânta din belșug.

Pot spune că un lucru
este sigur și anume că voi sunteți obișnuiți cu vremea

aceasta, dar eu nu.
Aproape că mă omoară.

Lui Leo, unul din
băieții mei de la înregistrări, i-a fost rău toată ziua și a
vomat, iar Gene
este la fel. În aceeași stare sunt și eu și Billy, fiul meu.

Mă gândesc că dacă
voi ați veni la mine acasă, atunci când temperatura coboară
sub -28°
C v-ați
dori să stați numai în casă, lângă foc. În schimb noi, atunci
mergem la
vânătoare de iepuri, deoarece suntem obișnuiți cu astfel de
temperaturi joase.

Sora Moore mi-a spus
astăzi, că David a fost în armată undeva în Texas, și pentru
că era obișnuit cu
clima de aici, s-a simțit foarte rău acolo. Zicea că i-a fost
atât de rău, din
cauza căldurii, încât nu a putut conduce mașina ca să vină
acasă.

Cu siguranță pentru
voi timpul acesta e plăcut și răcoros, dar pentru mine este
foarte cald.
Totuși, un lucru este sigur, și anume că avem un timp bun
pentru a predica
despre pocăință, este adevărat?

Da, domnilor.

Așadar, ne bucurăm
fiindcă știm că suntem pe tărâmul iertării păcatelor noastre,
pe tărâmul
salvării noastre veșnice, așteptând venirea Domnului Isus. Ne
bucurăm pentru că
știm că într-o zi El va fi aici, iar atunci toate necazurile
noastre se vor
sfârși.

Noi am văzut cum ei
au făcut acele vaccinări împotriva poliomielitei, din cauză că
a început să se
răspândească mai mult ca niciodată. S-ar părea că atunci când
ceva devine
obișnuit, în realitate abia începe.

Medicii au împărțit
un soi, mai bine zis un tip de medicament care pare să rezolve
problema, dar peste
câțiva ani descoperă altceva, mai bun, iar atunci se întorc și
împart acel tip
de medicament, care este cât pe ce să-l ucidă pe pacient.
Aceasta mă
încredințează și mai mult că singurul lucru de care ne putem
ține, este venirea
Domnului, căci atunci se vor sfârși toate necazurile.

Privind în spate, o
văd pe sora Anna Jean și vă spun sincer că mi-a părut rău
pentru ea, aseară. Ea
stătea la pian și cânta, iar Don, soțul ei stătea în spate.

Cred că a plecat
deja, nu-i așa soră Anna Jean? Fratele s-a dus în țările din
America de Sud, de
aceea știu de la soția mea, cum se simte sora.

Voi știți cum se
întâmplă. Sună telefonul, iar când mă duc să răspund, mi se
spune:

„Alo, frate Branham?”

„Da, eu sunt.”

„Frate Branham, ai
putea veni la noi pentru două seri?”

„Aș vrea frate,
însă...”

Pot s-o văd pe sora
Anna Jean cum stă și așteaptă să vadă ce voi spune, de aceea,
vreau ca ea să
afle că o înțeleg , dar că cred că ceea ce au făcut ei este un
lucru bun.

Cred că și soțul
sorei Palmer a plecat ieri undeva. Bindecuvântate să fie aceste
femei tinere! Să
nu uitați niciodată că Isus a spus că
acela care nu va lăsa pe tatăl său, pe mama sa, pe nevasta și

pe copiii săi
pentru a-L urma pe EL, nu este vrednic să se numească ucenicul
Domnului. Așa este.

Petru I-a spus odată Domnului
Isus: „*Iată că noi am lăsat tot
(nevestele, copii și casele noastre) și
Te-am urmat; ce răsplată vom avea?*”

Atunci El i-a
răspuns: „*Adevărat vă spun că, atunci
când va sta Fiul omului pe scaunul
Lui de domnie al măririi Sale, la înnoirea tuturor lucrurilor,
voi, care M-ați
urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie și
veți judeca cele
douăsprezece seminții ale lui Israel.*” (Matei 19.27-28).

Vă spun sincer, că
doresc un singur lucru: să-L văd doar pe EL. Nu vreau nimic
măreț, ci doar să-L
văd pe EL.

Odată, un om de
culoare a primit salvarea într-o adunare, după care s-a întors
înapoi la ai
lui, la poporul de culoare, acolo în Sud, unde obișnuiau să
cânte acele imnuri
de laudă, toată noaptea.

În dimineața
următoare, el le-a spus tuturor sclavilor de pe plantație că

este liber.

Auzindu-l ce spune, stăpânul lui l-a întrebat: „ Ce înseamnă asta Sambo? Ai spus că ești liber?”

„Da”.

„Vino în biroul meu
ca să stăm puțin de vorbă.”

Când au intrat în
birou, stăpânul i-a zis: „Deci Sam, am auzit că ești liber,
însă cred că ai uitat că ești sclavul meu.”

„Sigur că n-am uitat,
stăpâne, dar aseară Domnul Isus m-a eliberat de pedeapsa
păcatului și a morții,
iar acum sunt liber, pentru că El m-a salvat.”

„Vorbești serios?”

„Sigur că da,
domnule.”

„Dacă n-ai fi sclav,
ce ai face?”

„Mi-aș petrece tot

restul vieții vorbind despre aceasta fraților mei.”

Atunci stăpânul i-a
zis:

„Este în ordine. În
dimineața aceasta vei merge cu mine la tribunal și eu voi
semna eliberarea ta. Îți voi da libertatea ca
să te duci să predici Evanghelia la frații tăi.”

Și după ce a predicat
mulți ani, iată că moartea a venit și la el. Era bolnav pe
moarte și o mulțime
de frați albi au venit să-l vadă. El era într-un fel de comă,
iar la un moment
dat s-a trezit, a privit în jur, iar când i-a văzut pe toți a
spus:

„Păi n-am plecat
încă? Am visat sau am văzut că tocmai am
ajuns la ușă, iar Cineva mi-a zis: „Acum vino înăuntru, Sam,
căci vreau să-ți
pun mantia și coroana.”

Dar eu i-am răspuns:

„Nu-mi vorbi de
mantii și de coroană, căci nu doresc nimic altceva decât să
stau și să mă uit
la EL o mie de ani de acum înainte.”

Cred că noi toți
simțim la fel, nu-i așa? În ce mă privește, eu nu vreau
coroane și lucruri
mari, ci singurul lucru pe care îl doresc este să-L privesc pe
EL. Asta-i tot.

Dacă aș putea privi
Fața Lui, aceasta ar fi cea mai mare răsplată pentru tot
efortul meu. Să stau
doar și să-L privesc.

Acesta este motivul
pentru care nădăjduiesc și mă străduiesc ca într-o zi să ajung
să-L văd.

Întotdeauna m-am
gândit că mi-ar place foarte mult să îngenunchez la picioarele
Lui și să-L pot
atinge doar puțin.

Voi n-ați dori
aceasta? O, cum mi-ar place să mă ating doar puțin de
picioarele acelea pe care
femeia păcătoasă le-a spălat cu lacrimile ei și le-a șters cu
părul capului ei!
Cred că aș fi gata să predic o sută de ani numai să pot face
aceasta.

Este
început de săptămână, iar dacă va fi cu voia Domnului, mâine
seară ne vom ruga
pentru bolnavi.

Eu nu-i condamn pe
oameni pentru că nu au venit la adunare, căci este foarte cald
și mă gândesc că
dacă aș fi în locul lor, n-aș veni nici eu. Vai, cât este de
cald!

Acum aș vrea să citim
din **Romani 8.1** și să luăm aminte la ceea ce ni se spune:

***„Acum dar nu mai
este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care
nu trăiesc după îndemnurile
firii pământești, ci umblă după îndemnurile Duhului.”***

Tatăl nostru ceresc,
Te rog să faci ca gândurile noastre să se concentreze asupra
Duhului lui
Dumnezeu și să lași ca El să ne călăuzească, pentru că eu nu
știu ce să spun,
dar știu că Tu ne vei da un Cuvânt.

Te rog să ne
călăuzești într-o mare trezire, Doamne, unde Sămânța lui
Dumnezeu să cadă adânc
în inima fiecărui om, astfel ca cel nesalvat să fie salvat;
păcătosul și cel
care a căzut să fie chemați din nou la Dumnezeu și bolnavii să
fie vindecați,
pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

„Călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.”

Credeți că bărbații
lui Dumnezeu erau călăuziți de Duhul lui Dumnezeu? Desigur.

În textul pe care
l-am citit, Pavel spune că pentru cei ce sunt în Hristos nu
mai este nici o
osândire, pentru că dacă sunteți cu adevărat în El, nu mai
umblați după
îndemnurile firii, ci după îndemnurile Duhului.

Aici se ridică o mare
problemă, pentru că de multe ori creștinii care sunt umpluți
cu Duhul Sfânt mai
umblă încă după îndemnurile firii, ceea ce este foarte
periculos.

Ați știut aceasta?

Da, ei o fac, iar când se întâmplă aceasta, Duhul Sfânt
pleacă, îi părăsește.

Voi vedeți că uneori
cineva se ridică în picioare și vorbește în limbi, ceea ce
este de la Dumnezeu,
iar cineva spune: „Slavă lui Dumnezeu căci și eu pot face
aceasta!” ; aceasta
este firea, căci pentru a putea face acel lucru, este nevoie
să fie călăuzit de
Duhul.

V-am povestit cum
odată am mers împreună cu fratele Jack în vizită la un seminar
luteran și cum

i-am întrebat despre aceste daruri divine. După aceea, le-am spus cum am procedat în biserica mea.

Eu am văzut de multe ori aceste manifestări ale Duhului și cred că și oamenii Evangheliei depline cred în daruri; și nu doar ei, ci sunt și o mulțime de biserici baptiste în care oamenii vorbesc în limbi. Sigur că da.

Charles Fuller a vorbit în limbi la Long Beach. De curând, el a predicat la radio și s-a referit la darurile Duhului, spunând cum au vorbit ei în limbi și cum au tălmăcit.

El a spus că dacă cineva vorbește în limbi și nu aduce tălmăcirea, o face din fire. Apoi a spus că atunci când cineva vorbea, ei făceau imediat liniște ca să audă ce zice tălmăcirea.

Dar iată cum am procedat noi atunci când am primit Duhul Sfânt, știind că aceste lucruri erau pentru Biserică. În Biblie am găsit că dacă cineva vorbește în limbi dar nu are tălmăcirea, trebuie să tacă și să nu spună nimic în public. Dacă însă este cineva care poate da tălmăcirea, este în ordine... Spun aceasta pentru că noi

nu dorim în mijlocul nostru o grămadă de absurdități, ci dorim să fim autentici.

Astfel, noi ne-am întâlnit cu toți cei care aveau descoperiri; cu cei care aveau cuvântul proorociei și cu cei care aveau tălmăcirea. Ei au venit la biserică cu o oră înainte, au intrat înăuntru pentru propria lor slujbă, s-au așezat liniștiți și au așteptat ca Domnul să dea mesajul Său.

Dar înainte ca mesajul să poată fi dat bisericii, acolo trebuiau să fie trei persoane cu duhul deosebirii și cel puțin doi din ei trebuiau să mărturisească că ceea ce s-a spus este de la Domnul.

Dacă nu era așa, nici măcar nu se lua în seamă. Apoi, mesajul adus nu putea fi un citat din Biblie, pentru că Dumnezeu a spus că nu trebuie să repetăm în zadar, ci mesajul dat trebuie să fie adresat cuiva din biserică, pentru că altfel nu este primit.

Să zicem de exemplu că se ridică cineva și spune: „Așa vorbește Domnul: deseară la serviciul de vindecare va veni o femeie bandajată la cap. Ea a avut un accident de mașină cu

cinci ani în urmă și nu se poate vindeca. Ea vine din cutare loc. De îndată ce vine, fratele Cutare să-și pună mâinile peste ea, căci atunci va fi vindecată.”

În timpul acesta toată lumea tace. După un timp, unul din cei care au duhul deosebirii, va spune: „Eu cred că este de la Domnul!” apoi se ridică celălalt și zice: „Și eu cred că este de la Domnul!” Cu aceasta, totul este în ordine, deci se poate scrie jos.

În acest timp eu sunt în camera mea și mă rog pentru călăuzirea Duhului.

După un timp, cineva vorbește în limbi și aduce un alt mesaj: „Așa vorbește Domnul: fratele Henry Jones să se mute din locul în care este, pentru că mâine la ora 2.00 va veni un uragan care va doborî copacii aceia mari de lângă casa lui. Să se tragă din cale!”

După ce auzim mesajul, noi spunem: „Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru că ne-ai avertizat. Te iubim pentru că ești cu noi și ne arăți semnele și minunile Tale minunate și pentru că faci ceea ce este bine pentru noi.” Vedeți?

Dacă aceste daruri
sunt folosite corect, ele sunt spre zidirea Bisericii. Atunci,
dacă cineva este
în necunoștință, va vedea că lucrurile se întâmplă chiar așa,
iar voi veți
vedea că el va merge să se pună în rânduială cu Dumnezeu. Dar
când sunt
interpretate greșit sau sunt aruncate afară într-un fel sau
altul...

Eu știu că ele sunt
daruri, dar oamenii nu știu cum să le folosească, de aceea
avem nevoie să fim
învățați cum să folosim aceste daruri ale lui Dumnezeu.

Noi trebuie să le
folosim corect; pentru că oamenii nu le-au folosit corect, ele
și-au pierdut
importanța în biserică.

Pavel spunea că a pus
biserica în rânduială, învățându-i pe frați cum să procedeze,
iar noi încercăm
să facem exact același lucru cu biserică noastră.

Eu am fost păstor
într-o biserică, iar după ce am plecat de acolo, și-au pus un
pastor metodist,
așa că ei nu învață despre aceste lucruri, ci merg înainte
predicând
Evangelia, după care fac chemarea la altar și pleacă acasă.

Lucrul de care are
însă nevoie biserica de astăzi, este să știe cum să controleze
aceste daruri,
pentru că se pot strecura înăuntru duhuri rele care vorbesc
cât se poate de
bine. Voi știți aceasta. Din pricina aceasta trebuie să aveți
duhul deosebirii
pe care l-a avut și biserica primară. Dacă nu l-ar fi avut,
cum ar putea cere
Pavel ca oamenii să judece aceste lucruri? Darul proorociei și
toate celelalte,
trebuiau puse în rândulială în mod corect. De ce aceasta?
Pentru că Satana poate
imita orice dar a lui Dumnezeu.

De aceea și voi
trebuie să cunoașteți binele de rău și după roade veți putea
ști aceasta.

Uitați-vă dacă ceea
ce se spune se împlinește sau nu, căci în felul acela veți
cunoaște ce fel de
duh este la lucru.

Acum, ca fii ai lui
Dumnezeu, noi suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, iar
textul citit ne spune
că: „...pentru cei ce sunt în Hristos
Isus nu este nici o osândire, căci ei trăiesc după îndemnurile
Duhului, nu după
cele ale firii.”

Să nu ziceți

niciodată: „Glorie! Aleluia! Eu pot vorbi în limbi! Glorie lui Dumnezeu că pot face asta sau cealaltă!” căci aceasta este o atitudine greșită.

Cum sunt aceia în care nu este nici o osândire și care sunt în Hristos? Ei nu umblă după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

Întrebarea care se ridică acum, este cum puteți intra la aceste daruri spirituale?

Biblia spune că *„noi toți, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”* (1 Corinteni 12.13). Și acel trup este Trupul Domnului Isus Hristos.

Eu știu că ceea ce spun acum este un lucru foarte mare pentru predicatorii bapțiști, dar cred din inimă că *„este un singur botez”* (Efeseni 4.5). Și mai cred că acest singur botez, nu este botezul în apă, ci este botezul Duhului Sfânt, pentru că noi suntem botezați în trupul lui Hristos, nu prin apă, ci prin Duhul, așa cum am văzut deja în textul din 1 Corinteni 12.13.

Deci noi suntem fiii

și fiicele lui Dumnezeu și suntem călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, numai după ce am fost botezați în trupul de credincioși.

Oh, cât este de minunat!

Păcatul a făcut ca inima lui Isus Domnul să fie deschisă pentru ca Sângele Său să fie vărsat, astfel ca prin Viața din acel Sânge, noi să ne întoarcem prin botezul cu Duhul Sfânt, înapoi, în trupul lui Hristos.

O, Doamne, aceasta te face să uiți de vremea caniculară de afară!

Observați. Când intrați în acel Trup, voi sunteți eliberați de osândă, ca și El, așa că nu mai trebuie să fiți judecați. De ce? Pentru că Dumnezeu a făcut ca judecata să cadă asupra Trupului Său. Deci, dacă voi sunteți în El, Dumnezeu nu vă mai poate judeca pentru că El v-a judecat deja atunci când L-a judecat pe Hristos. Amin.

Hristos a purtat judecata voastră, iar când sunteți botezați în acel Trup al lui Hristos, sunteți liberi de judecata lui Dumnezeu, așa că mânia Lui va trece pe lângă

voi.

Din cauza aceasta El
a spus: „*Eu voi vedea sângele și voi
trece pe lângă voi...*” (Exod 12.13).

Acela era mielul de
jertfă. Sângele era uns pe ușciorii ușii și pe partea de sus a
ei, în formă de
cruce, fiind un semn că moartea nu mai putea intra în acea
casă.

La fel este și cu
noi. Când moartea încearcă să ne lovească, când încearcă să ne
despartă de
Dumnezeu, Sângele este aplicat de Domnul Isus Hristos, iar
îngerul morții nu
poate să-L șteargă sau să treacă de EL. Nu domnilor, căci noi
suntem liberi;
noi suntem în Hristos și deci, călăuziți de Duhul lui Hristos.

Mulți oameni, bărbați
și femei, au fost călăuziți să facă multe lucruri nobile și
le-au făcut prin
Duhul lui Dumnezeu.

Unul din cei mai mari
generali pe care i-a avut America
vreodată, a fost Stonewall Jackson. Cred că n-a mai existat
nici un general ca
el, de la Iosua înapoi.

Era un bărbat bun; un om al rugăciunii care L-a căutat întotdeauna pe Dumnezeu. Da, domnilor.

Generalul Grant a fost un bețiv, un alcoolic, dar Stonewall Jackson era un creștin, un gentleman și iubea cartea lui Iosua.

El a vrut să fie ca Iosua, iar Dumnezeu i-a împlinit dorința pe care o avea în inimă. Cineva l-a întrebat într-o zi:

„Domnule Jackson, cum puteți să stați și să rezistați unei asemenea opoziții, când atât de mulți oameni sunt împotriva dumneavoastră și când aveți doar o mână de oameni?”

El era un tip micuț de statură, timid, cu ochi albaștri și cu părul închis la culoare. Și știți ce a răspuns?

„Eu nu beau nici măcar un pahar de apă până nu Îi mulțumesc Dumnezeului celui Atotputernic.”

Acolo este secretul: el se încredea în Domnul și era călăuzit de Duhul Lui. Vedeți,

aceasta se
întâmplă când Dumnezeu vorbește iar omul ascultă glasul Lui.

Înainte de venirea
potopului, Noe era un om cu frică de Dumnezeu, un agricultor
care trăia la
țară. Apoi, el a spus că Dumnezeu i-a vorbit într-o zi și i-a
spus să
construiască o arcă pentru salvarea casei lui.

Fraților, Dumnezeul
care i-a vorbit lui Noe atunci, este același Dumnezeu care ne
vorbește și în
seara aceasta. Și când El i-a spus lui Noe să facă o cale
pentru salvarea casei
lui, i-a vorbit fiecărui om.

Calea fusese deja
făcută pentru salvare: suferința și moartea pe Calvar a
Domnului Isus Hristos,
pentru salvarea altora.

Când Noe a intrat în
corabie, nu era nici un semn care să arate că urma să plouă de
sus, pentru că
nu mai plouase niciodată până atunci, ci Dumnezeu uda pământul
prin rouă.
Totuși , El i-a spus lui Noe că urma să
vină judecata, iar Isus a zis: „Așa cum a
fost în zilele lui Noe, va fi și la venirea Fiului Omului.”
(Luca 17.26).

Judecata era gata să
lovească, pentru că omul a făcut în continuare ce era rău.

Biblia spune că toate
gândurile lor erau rele și aveau tot felul de lucruri drăcești
ca astăzi. Ei au
construit piramidele, sfinxul și multe alte lucruri pe care
mașinăriile noastre
de astăzi nici nu le pot clinti.

Ei au avut sub
control puterea atomului, căci prin puterea benzinei, prin
puterea electricității
sau cu ajutorul macaralelor și a buldozerelor nu se pot
construi astfel de
piramide, pentru că acele pietre cântăresc sute de tone. Cum
au putut să le
ridice ei acolo sus?

Un alt mare mister,
este cum au reușit să le potrivească atât de perfect încât nu
poate intra nici
măcar o lamă între ele. Vedeți, ei au ajuns atât de
intelenți și de avansați.

Biblia spune că au
devenit lucrători în lemn, lucrători în aramă și că au avut un
timp de mari
descoperiri științifice. Au ajuns atât de intelenți încât s-
au gândit că se
pot lipsi de Dumnezeu și că nu mai au nevoie de EL. Dar pentru
că Dumnezeu voia
ca nici unul să nu piară, i-a vorbit aceluia bărbat aflat pe

câmp, lui Noe, și
i-a spus să construiască o arcă pentru a fi scăpat de judecata
ce urma să vină.
Vedeți? Și tot El l-a călăuzit cum s-o facă.

Imediat după ce i-a
vorbit, Noe a luat niște unelte rudimentare și a început să
construiască arca,
întocmai cum i-a spus Dumnezeu.

Eu m-am minunat
întotdeauna, gândindu-mă la lemnul pe care i-a cerut Domnul
să-l folosească. Ce
fel de lemn era acela? Lemn de gofer (chiparos). Eu am citit
undeva că acest
lemn este cel mai ușor și foarte poros, așa că, dacă-l pui în
apă s-ar scufunda
imediat din pricina porilor care s-ar umplea cu apă. Dar
Dumnezeu i-a cerut
să-l dea cu smoală și pe dinăuntru și pe dinafară. Cum a făcut
aceasta? Noe a
scos rășina din alt copac, a fiert-o și a turnat-o în porii
lemnului de gofer,
așa că ei au fost umpluți, iar când rășina s-a răcit, s-a
întărit atât de tare
încât a devenit asemeni oțelului.

Ce tablou minunat
pentru Biserica de astăzi, care a fost golită de toate
lucrurile lumii. Toate
inimile s-au golit, iar Dumnezeu a luat un om, o Rudenie: pe
Hristos. Și ce a
făcut? A luat judecata ce stătea asupra noastră și prin
Sângele Domnului Isus,

prin Duhul Sfânt, umple orice crăpătură și orice por din care a fost scoasă lumea. Duhul Sfânt le umple și le curățește, pecetluindu-ne pentru acea zi.
Amin.

Frate și soră, sunt foarte mulți oameni care râd de botezul cu Duhul Sfânt, dar acesta este singurul lucru care vă poate salva, pentru că Dumnezeu nu a dat nici o altă cale, ci El a hotărât ca oamenii să fie umpluți cu Duhul Sfânt și călăuziți de Duhul.
Corect.

Amintiți-vă că acea smoală sau rășină, cu care a fost dată arca pe dinăuntru și pe dinafară, a pătruns în pori, realizând o îmbinare care a ferit-o de judecată. Amin.

O, Doamne! Judecata lui Dumnezeu era apa. Desigur. Și singurul lucru care a ferit arca de ea, a fost rășina.

Tot așa, singura posibilitate prin care noi vom scăpa de mânia și de osânda judecății lui Dumnezeu, este să ne golim de sine și să lăsăm ca Duhul Sfânt să ne umple golurile cu botezul Lui.

Să nu uitați că în
ziua mâniei, chiar lucrul de care au râs și pentru care l-au
batjocorit pe Noe
pentru că l-a făcut, s-a dovedit a fi salvarea lui, deoarece
el fusese călăuzit
de Dumnezeu să-l facă.

Tot așa, lumea de
astăzi râde de lucrurile pe care sunt călăuziți să le facă
bărbații și femeile
care sunt călăuziți și umpluți cu Duhul Sfânt și le numește „
prostii” , dar așa
cum acela a fost singurul lucru care l-a despărțit pe Noe de
judecată
(aleluia), tot așa, sângele lui Hristos e singurul lucru care
ca separă
Biserica de lume, prin Duhul Sfânt.

Denominațiunile,
cunoștința și educația nu o vor putea face, ci este nevoie de
botezul Duhului
Sfânt; este nevoie ca inima noastră să se golească înaintea
lui Dumnezeu,
pentru că atunci când Dumnezeu ne va umple, vom fi călăuziți
de Duhul Sfânt.
Amin. Mie îmi place aceasta.

El a făcut o
pregătire pentru noi. A luat Viața din Hristos (aceasta s-a
întâmpnat pe cruce,
din cauza păcatului) a luat Viața care era într-un Om care a
trăit și a mâncat
ca mine și ca tine, și a turnat-o în noi, atunci când ne-am
golit și am devenit

ușori.

V-ați rugat vreodată până când ați simțit că parcă umblați pe nori? Aceasta este când sunteți ușori.

Biblia spune în Evrei

12. 1-2:

„Și noi dar fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte (să ne golim) orice piedică, și păcatul care ne înconjoară așa de lesne, și să alergăm

cu stăruință (cu răbdare) în alergarea care ne stă înaintea.

Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...”

Gândiți-vă că El a

fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre și

Viața a ieșit din El pentru noi.

Noe a luat acel

copac, l-a pus jos și l-a lovit pentru ca rășina să curgă afară din el. Apoi a

turnat-o peste acei pori ca să facă un legământ, ca să facă o separare pentru

ceva ce avea să plutească.

Ceea ce a făcut Noe
nu putea fi dovedit științific, pentru că el era călăuzit de
Dumnezeu.

Tot așa se întâmplă
și cu bărbații și femeile care sunt născuți din nou din Duhul
lui Dumnezeu; ei
sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu să trăiască și să se
poarte ca și creștini
și să creadă Evanghelia deplină a Domnului Isus Hristos. Amin.

Vedeți? Este vorba de
o călăuzire, dar pentru un necredincios totul este un nonsens.
În seara
aceasta, eu pot să vă dovedesc cu Biblia, că Biserica
Dumnezeului celui viu
este zidită pe Adevărul duhovnicesc descoperit.

Încă de la început,
când Cain și Abel erau în Eden, amândoi erau la fel de
religioși, dar cine i-a
spus lui Abel să ia un miel? Cine i-a spus lui Cain să aducă
ceva frumos, ca
jertfă, ceva care să impresioneze ochiul lui Dumnezeu?

Cain se închina la fel
ca și Abel, a adus o jertfă și a fost la fel de sincer ca și
el, dar
sinceritatea nu vă mântuiește, ci Dumnezeu are o cale și un
program, iar voi
trebuie să pășiți conform Lui.

Cain a venit și s-a închinat, dar cu toate acestea a fost respins. Prin urmare, dacă Dumnezeu i-ar cere unui om doar să vină la biserică, să se plece la altar, să se închine, să-și plătească zeciuiala și să facă fapte bune, care să mărturisească pentru el în slavă, înseamnă că a fost nedrept atunci când l-a osândit pe Cain.

În ce-l privește pe Abel, el n-a primit trecere prin faptul că a ridicat mari organizații, sau altare pline cu flori, ci prin faptul că a fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

Astfel, el s-a dus, a luat un miel, i-a înfășurat o mlădiță de viță de vie în jurul capului și l-a sacrificat pe un altar, apoi, a murit pe același altar pe care a murit și mielul lui.

Vedeți? Aceasta era o descoperire.

Orice om care vine la Dumnezeu și este eliberat de judecată, trebuie să moară pe același altar pe care a murit Mielul, golindu-se pe Sine de totul, pentru ca Dumnezeu să-l poată umple cu Duhul Sfânt. Așa este. Observați , într-o zi Isus i-a întrebat pe

ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” Şi ei i-au răspuns:

„Unii zic că eşti Ioan Botezătorul, alţii zic că eşti Ilie, alţii Ieremia sau unul din prooroci.”

„Dar voi, cine ziceţi că sunt?”

Vedeţi? ” Mie nu-mi pasă ce zic alţii, ci vreau să văd care este părerea voastră cu privire la Mine.”

Şi Petru, fiind călăuzit de Duhul Sfânt, nu a spus părerea cuiva, ci a zis: *„Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”* Ascultaţi acum ce i-a spus El lui Petru: *„ Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea şi sângele ți-a descoperit lucrul acesta”*. Tu nu ai învăţat aceasta din vreo carte, nici în vreun seminar, nu ai învăţat-o în biserică, nici de la mama sau de la tatăl tău, nici nu ți-a spus-o vreun predicator, oricât de bun ar fi el, ci ți-a fost descoperită de Tatăl Meu care este în ceruri. El te-a călăuzit să depui această mărturie, de aceea îți spun: *„Tu eşti Petru, şi pe aceasta piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile locuinţei morţilor nu o vor birui”*

(Matei
16.13-18).

Pe ce este zidită Biserica Sa? Pe adevărul
duhovnicesc descoperit de Dumnezeu cel viu.

Dacă sunt multe
învățăături ale Evangheliei care vi se par grele, puneți-vă pe
genunchi și
rugați-vă până când Duhul Sfânt intră în voi și vă călăuzește
la izvor.

Iar dacă vă coborâți
la izvor, goliți-vă, pentru ca Dumnezeu să vă poată umple,
căci atunci veți fi
călăuziți de Duhul. Și nu uitați: fiii și fiicele lui Dumnezeu
sunt călăuziți
de Duhul Lui.

Bătrânul patriarh
Avraam, avea 75 de ani, iar Sara avea 65 de ani, când, într-o
zi, Dumnezeu i-a
întâlnit jos, în cetatea Ur din valea Șinear, și când El i-a
spus lui Avraam:

„Te voi binecuvânta
și-ți voi da un fiu prin Sara”, după care a adăugat: „Dacă vei
mai rămâne în
mijlocul necredinței de aici, vei ajunge să te îndoiești de
cuvintele mele, așa
că ieși, separă-te de ei!

De obicei, când un om
dorește să fie un credincios adevărat, trebuie să se separe de
prietenii din
lume și de toți oamenii, și aceasta pentru că ei vă vor chema
întotdeauna
înapoi, în lume. Știați că anturajul din jur are mult de spus?

Fratele Bosworth
obișnuia să spună că dacă iei un ou de găină și-l pui sub un
cățel, iar apoi îl
legi pe câine acolo, astfel încât să încălzească acel ou, la
timpul hotărât ar
ieși un pui. Dar nu cățelul a scos puiul ci el a încălzit doar
oul. De aceea
v-am spus că anturajul și împrejurările din jur, vă
influențează.

Dacă ești creștin, tu
te vei asocia cu creștinii și vei umbla cu ei, pentru că
trebuie să ai un
anturaj potrivit în jur.

Dacă vei merge la
diferite cluburi sau în locuri unde se dansează și spui că
ești creștin, primul
lucru pe care vreau să-l știi este că vei crede că totul este
în ordine.

Aceasta este problema
cu biserica pentecostală și nu doar cu ea. Aceasta este
problema cu femeile
pentecostale care își taie părul și poartă machiaj, aceasta
este problema cu

bărbații care se poartă cum se poartă. Cauza? Ei s-au asociat din nou cu prietenii.

V-ați adunat împreună și ați lăsat jos barierele. Acesta-i motivul pentru care nu mai puteți auzi predicile aspre, acesta-i motivul pentru care bărbații se tem să le predice.

Predicatorii se tem să atingă aceste lucruri pentru că soțiile lor se poartă la fel.

Eu am avut un bărbat care lucra cu mine: conducea un camion. Era un om foarte bun, dar fuma. Nu avea pretenția că este un creștin, însă era cumsecade, iar eu îl aveam ca ajutor. Și iată că într-o zi un predicator mi-a zis:

„Noi nu putem accepta așa ceva. Suntem oameni ai Evangheliei Depline, și cu siguranță oamenii s-ar supăra dacă ar ști că ai cu tine un om care fumează.”

„Bine, atunci am să-l las și voi alege pe altcineva.”

„În ordine.”

„Eu am testat încă
vreo 2-3 oameni, dar nu poți avea încredere în ei, pentru că
întotdeauna când
vreau să merg undeva, ei sunt plecați deja în altă parte.
Acesta este motivul
pentru care l-am ales pe el.”

„Noi suntem oameni ai
Evangeliei Depline, iar un astfel de om ar fi o pricină de
poticnire printre
noi.”

„Dacă așa stau
lucrurile, îi voi spune omului într-un mod cât mai frumos, că
nu-l mai iau cu
mine.” Și așa am făcut.

În dimineața
următoare, ne-am dus la un cort foarte mare. Cred că era de
4-5 ori mai mare
decât acesta și era plin de oameni.

Am urcat pe platformă
cu predicatorul care-mi vorbise astfel despre ajutorul meu și
el mi-a prezentat
pe cineva, zicând: „Acesta este supraveghetorul general de la
Biserica Cutare,
o mare biserică denominațională.”

„Sunt încântat de
cunoștință”, am spus eu, iar el mi-a zis:

„Frate Branham, aş vrea să ți-o prezint pe soția mea.”

Oh, eu n-am mai văzut în viața mea o asemenea arătare. Avea părul tăiat băiețește și întors afară la capete; buzele îi erau date cu un strat gros de ruj, iar rochia pe care o purta, parcă era turnată pe ea. Nu am văzut în viața mea o asemenea nepotrivire.

Avea niște unghii lungi, vopsite cu un roșu sângeriu, de parcă îi sângerau degetele. Am privit-o lung, apoi l-am întrebat pe soțul ei:

„Nevasta ta este o creștină?”

„O, desigur, este o sfântă.”

„După felul cum arată, cu culoarea aceea albastră din jurul ochilor și cu toate celelalte lucruri, mie nu mi se prea pare a fi creștină.”

Care este problema?

Ei s-au îndepărtat de vechia lor piatră de hotar. Da, fraților, v-ați

îndepărtat de Biblie; v-ați îndepărtat de călăuzirea Duhului Sfânt v-ați dus afară la fel ca ceilalți. Aceasta este problema voastră.

Credeți că acel predicator ar putea predica împotriva acelor lucruri? Iar celălalt, predicatorul care m-a dus acolo, era cumnatul lui.

Apoi, când ne-am dus să mâncăm la hotelul Antler, soția lui s-a ridicat împotriva mea și mi-a zis:

„Ascultă frate Branham, tu îți vei ruina slujba!”

„Doamnă, aș vrea să-ți spun ceva. Dacă slujba mea va fi distrusă de predicarea Evangheliei, atunci să fie distrusă!”

Același lucru s-a spus și despre un bărbat de culoare. Ei i-au zis:

„Uite ce e, Sambo, nu mai predica cu atâta foc despre botezul cu Duhul Sfânt, căci dacă vei continua așa, cu siguranță îți vei ruina singur biserica.”

Și el a răspuns:

„Ascultă șefule, dacă există vreo biserică ce a fost distrusă prin vestirea cu

foc a botezului cu Duhul Sfânt, să mi-o arăți și mie, căci știi ce voi face

atunci? Am să urc pe turla ei, am să-mi pun mâna neagră pe ea, apoi am să zic:

„Ferice de morții care mor în Domnul, căci ei se vor odihni în mormânt! Desigur.

Să nu vă temeți, căci

Duhul Sfânt nu va răni pe nimeni; El ar putea răni păcatul, dar niciodată

neprihănirea, pentru că fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul

Său.

Pe Avraam nu l-a

interesat ce au spus ceilalți, atunci când Dumnezeu i-a zis:

„Separă-te de ei!” și a plecat fără să știe încotro o va apuca. Amin.

Ce-ți pasă unde

mergi? Du-te înainte! Poate zici:

„Frate Branham, unde

te călăuzește Domnul?” Nu contează, continuă să mergi!

Avraam era călăuzit

de Duhul lui Dumnezeu, așa cum au fost călăuziți toți marii

bărbați ai lui
Dumnezeu.

Tu nu trebuie să-L
întrebi pe Dumnezeu despre ce este vorba, nici să te așezi jos
și să-ți
închipui cum vine științific cutare lucru, sau cum vine Duhul
Ființei
supranaturale în noi, căci dacă faci aceasta, ești la fel ca
hotentoții din
Africa.

Ei au un cuvânt pe
care-l folosesc pentru Cel nevăzut:

„Amoya”, adică
„vântul”. Când am fost acolo, ei îmi spuneau; „Tu te închini
la Dumnezeu, care
este o Forță ce nu se vede.”

Vedeți? Ei au fost
învățați că trebuie să vadă ceva înainte ca să se închine, dar
aceasta este
idolatrie, pentru că Dumnezeu este Duh, iar cei care I se
închină, trebuie s-o
facă în Duh și în Adevăr, toți fiind călăuziți de același Duh.
Aleluia!

Moise era un om al
lui Dumnezeu, călăuzit de Duhul Lui. Oh, dar odată și el a
vrut să conducă
pentru că avea toată știința matematicii și o bună pregătire

militară. Știa că
este un om mare și ca urmare s-a gândit că poate elibera
singur poporul său,
însă curând și-a dat seama că a eșuat.

Orice tehnică a
folosit, s-a dovedit greșită. Astfel, știm că a ucis un om,
aceasta fiind prima
tehnică militară care se învață: să ucizi pe cineva. Vedeți?
Aceasta a fost și
tactica lui: folosindu-se de educația sa militară, s-a dus și
a omorât un om,
ceea ce a făcut ca timp de patruzeci de ani să meargă în
pustie, fiind un
străin pentru frații săi.

Ce a urmat apoi? A
mers în prezența lui Dumnezeu. Duhul Sfânt a luat un rug de
foc și în cinci
minute l-a învățat totul despre conducere. Vedeți? Lui
Dumnezeu i-a trebuit mai
mult ca să scoată din el toată milităria, decât i-a trebuit ca
să pună
adevăratul Duh Sfânt, astfel încât să fie călăuzit de Duhul.

Aș vrea să observați
că, cu toată instrucția sa militară, cu toată teologia și
înțelegerea asupra
Bibliei, Moise a fost un laș. Mama lui l-a învățat de copil ce
se va întâmpla
cu el, cum va fi eliberatorul poporului Israel și toate
celelalte lucruri dar
cu toate acestea, în mintea lui nu era capabil să
îndeplinească scopul dat.

Acest lucru este
valabil pentru orice om. Indiferent câtă teologie cunoaște, el
nu e apt pentru
lucrare până nu primește botezul cu Duhul Sfânt, pentru a fi
călăuzit în totul
de Duhul lui Dumnezeu.

Odată, o sută
douăzeci de credincioși s-au urcat în camera de sus, pentru că
Isus le spusese
ucenicilor Săi, după ce-L urmaseră timp de trei ani și
jumătate și-i învățase:

*„Voi
sunteți martorii Mei, ai acestor lucruri, dar mai întâi
rămâneți în cetate, în
Ierusalim, până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* (Luca
24.48-49).

Măcar că fuseseră
asociații Lui timp de trei ani și jumătate și văzuseră
minunile Lui; măcar că
cunoșteau bine învățăturile Lui, totuși trebuiau să primească
Duhul Sfânt ca
să-i călăuzească.

Școlile noastre sunt
bune, dar este nevoie să fie călăuzite de Duhul Sfânt. Așa
este. Fraților, atunci
când primiți Duhul Sfânt, El vă va călăuzi să faceți cele mai
ridicole lucruri;
vă va călăuzi să faceți lucruri la care lumea nici nu s-ar
gândi.

Și nu uitați că dacă ei i-au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi, vă vor prigoni și pe voi, dar Isus a spus: „*Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri...*” (Matei 5.12). Ce minunat!

Prigoniți din pricina faptelor voastre ciudate.

Haideți să vedem aceasta doar un minut. Iată, aici este un bărbat care are toată instrucția militară; are toată teologia seminaristică și cunoaște Biblia, dar este un laș, așa că stă în spatele deșertului și se teme să meargă în Egipt ca nu cumva să fie ucis acolo. Îi este teamă să meargă chiar și să-i viziteze pe cei dragi.

Dar când s-a întâlnit cu Dumnezeu, acolo sus pe munte și a primit o descoperire de la El; când a început să fie călăuzit de Dumnezeu, Moise a făcut cel mai ridicol lucru pe care putea să-l facă un om: s-a dus, l-a sărutat pe socrul său, și-a pus soția și copilul pe un măgar, a luat un băț strâmb în mână și a pornit la drum. Da, bătrânul Moise mâna măgarul și spunea celor pe care îi întâlnea: „Aleluia! Noi mergem să cucerim Egiptul.”

Dacă aceea nu era o
privești de răs, să vezi un bătrân mergând spre acel Imperiu
puternic care
avea milioane de bărbați instruiți, ca să-l biruiască, nu știu
care alta ar
putea fi.

„Unde te duci Moise?”
îl întrebau cei ce-l întâlneau.

„Mă duc să cuceresc
Egiptul!”

„Dar cum o vei face?”

„Dumnezeu este Cel ce
mă conduce. El a pus înlăuntrul meu Ceva care mă împinge
acolo.”

Și lucrul bun este că
a și făcut-o. El s-a dus și a biruit pentru că a fost călăuzit
de Duhul lui
Dumnezeu.

Tot așa, tu strigi,
plângi, sari în sus și în jos și nu știi ce se întâmplă.

De obicei când mă
întorc de la vânătoare sus în munți, merg într-un anumit loc
unde se află cea

mai bună apă pe care am băut-o vreodată. O, cum aş vrea s-o
beau şi în seara
aceasta!

Eu merg acolo, mă pun
jos şi beau. Este cel mai vesel pârâiaş pe care l-am văzut şi
clipoceşte
într-una. Odată, am vorbit cu acel pârâiaş şi i-am zis:

„Ce te face să fii
atât de vesel? Poate fiindcă beau căprioarele din tine?”

„Nu, nu pentru
aceasta sunt vesel.”

„Atunci poate eşti
vesel şi clipoceşti aşa, pentru că beau din apa ta?”

„Nu, nici acesta nu
este motivul.”

Oh, şi dacă ar putea
vorbi, ştiţi ce mi-ar spune pârâiaşul?

„Nu sunt eu cel care
clipoceşte aşa, ci este ceva din interiorul meu, care mă
împinge şi mă face să
clipocesc.”

Așa este cu orice om
care este născut din Duhul lui Dumnezeu. Nu mai merge el
însuși, ci este Ceva
în spatele lui, este călăuzirea Duhului Sfânt, care-l
determină să facă lucruri
la care nici măcar nu s-a gândit vreodată.

Vezi, frate, nu ești
tu cel care clipocește ci este Ceva în tine care o face. Nu
ești tu cel care
strigă, ci este Ceva din tine; nu ești tu cel care plânge, ci
este Ceva din
glanda ta lacrimogenă. Amin. Asta este.

Moise s-a dus în Egipt
cu nevasta și cu cei doi copilași ai săi, călare pe măgar, cu
un băț în mână,
cu un băț strâmb și uscat, cu pletele atârând așa, sau poate
că era chel și
avea numai câteva șuvițe, cu spatele încovoiat. Vă dați seama
cam cum arăta
acel bătrân de 80 de ani, care spunea că merge să biruiască
Egiptul, acea
națiune mare și puternică.

Aceasta arată că nu
contează că ești în minoritate câtă vreme ești călăuzit de
Duhul Sfânt, căci
atunci, unul este o majoritate.

Atunci nu te mai
interesează ce spun vecinii :„ Știi ceva? Nu știu ce s-a
întâmplat cu ea, căci

mai înainte obișnuiam să mergem în oraș împreună și ne cumpăram tot felul de haine, dar acum ea nu le mai îmbracă. Cu siguranță, ceva este în neregulă cu Sally”.

Sigur că este, pentru că acum ea este condusă de Dumnezeu.

„Știi ceva? De fiecare dată când bate clopotul la biserică, Sally se duce acolo.

Păi, lăudat să fie Domnul, căci acesta este un lucru bun!

Care este deosebirea?

Ea are ceva care o împinge să se poarte așa și care o călăuzește.

Mie îmi place foarte mult să stau pe deal, iar noaptea obișnuiesc să las ferestrele deschise. În apropierea casei sunt tufișuri în care stau zeci de mierle.

Eu țin pisicile departe de ele, cu ajutorul unei puști de 22 mm. Cred că nu am rănit vreun iubitor al pisicilor prin ceea ce am spus, dar cu siguranță aș răni orice pisică dacă ar încerca să se atingă de

acele păsări. Ele vin și trăiesc acolo pentru că încercăm să
le ocrotim, iar
noaptea stau în acele tufișuri și cântă. Odată am citit despre
ele și știți ce
scria că fac? Ele își fixează privirea asupra unei stele sau
asupra luminii
lunii.

Dacă cumva sunt nori,
dar printre ei observă un punct luminos, mierlele încep
imediat să cânte. Cântă
cât timp văd lumina pe cer, pentru că știu că undeva este
lumină și că soarele
vă străluci din nou pe pământ.

La fel simțim și noi
când vedem o adunare de modă veche a Duhului Sfânt. Chiar dacă
trăim aici jos,
când simți prima licărire a lui Dumnezeu coborând din ceruri
în inima ta, dacă
ești un copil a lui Dumnezeu, ea te va face imediat să cânti:
„Slavă
Dumnezeului celui Preaînalt.” Da, aceasta se va întâmpla
indiferent cât de rece
e biserica.

Ai putea fi și în
catedrala de la Roma căci tot ai striga: „Aleluia!”

Nu cu mult timp în
urmă, un băiat s-a convertit și s-a dus să se alăture la o
anumită biserică
(sper că voi nu aveți așa ceva pe aici). El și soția lui erau

metodiști, iar
după ce s-au convertit, s-au mutat de la
țară la oraș, ducându-se astfel la o mare biserică în care au
primit o grămadă
de teologie.

După vreo doi ani,
bătrâna lui mamă i-a scris:

„Scumpule, mai mergi
la biserică?” iar el i-a răspuns:

„Da, mamă. Eu și
Molly mergem întotdeauna la biserică.”

„Ei bine, am să vin
să vă vizitez.” Și astfel mama băiatului a coborât din munții
Kentucky și a
mers la oraș cu portul ei din Kentucky: avea o haină cu gâtul
înalt și cu
umerii umflați, niște pantofi mai vechi și o rochie lungă până
jos.

Când a intrat în biserică,
cineva a zis: „Din ce magazin de antichități a ieșit femeia
aceasta?”

Băiatul și nora ei,
nu au vrut s-o ducă la biserică pentru că știau că e
gălăgioasă și se temeau că
îi va face de rușine. Ea venea dintr-o biserică gălăgioasă.

Astfel, în dimineața
când ea a intrat în adunare, i-a spus omului de la ușă:

„Slăvit să fie
Domnul!” la care el a răspuns: „Hmm!”

Femeia și-a căutat un
loc și s-a așezat. Nora ei privea în jos, în timp ce fața îi
era roșie ca
focul, iar pe ureche se putea aprinde liniștit un chibrit.
Fiul ei privea și el
jenat într-o parte.

De ce aceasta? Pentru
că au ajuns într-o mulțime greșită; într-un anturaj greșit.

Așa se întâmplă și cu
voi când vă amestecați cu o mulțime greșită. Arată plăcut și
este atrăgător,
dar ați ajuns într-un loc greșit.

După un timp,
predicatorul a spus:

„Dragi prieteni, noi
avem un Răscumpărător și acesta este Domnul Isus.”

Imediat femeia a
strigat: „Amin”, la care predicatorul a zis: „Hmm!”

El a continuat: „Și
El a venit pe pământ ca să-i salveze pe cei pierduți.”

„Aleluia! Așa este!”,
a strigat femeia. Atunci predicatorul i-a făcut semn
diaconului , care s-a dus
la femeie și i-a zis:

„Doamnă , ne bucurăm
că ați venit în biserică la noi, însă prin ceea ce faceți îl
întrerupeți pe
păstor. Dacă nu păstrați liniștea, va trebui să vă conducem
afară.”

„În cazul acesta,
puteți să mă conduceți deja, pentru că nu pot să tac.” Amin.
Asta este.

Când ești călăuzit de
Duhul lui Dumnezeu, tu vei exploda dacă nu spui ceva. Amin.
Călăuzit de Duhul
lui Dumnezeu.

Acum priviți. Probabil
că femeia aceea bătrână nu își avea numele scris în registrul
nu știu cui, însă
cu siguranță îl avea scris în Cartea Vieții Mielului. Oh, iar
eu prefer să-l am
scris mai degrabă acolo, decât în oricare parte!

Poate aici pe pământ

ea nu a valorat prea mult, dar în ceruri era o sfântă. Amin.

Era o femeie
călăuzită de Duhul lui Dumnezeu.

Moise s-a dus în
Egipt și i-a eliberat pe copiii lui Israel pentru că era
călăuzit de Duhul lui
Dumnezeu. Și pot spune că toate lucrurile pe care le-au făcut
sfinții prooroci
în Vechiul Testament, au fost sub călăuzirea Duhului lui
Dumnezeu.

Ce om mare era Ilie
și cum s-a dus acolo sus, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și l-
a provocat pe
Ahab, zicând: *„Strânge tot Israelul și pe
toți prorocii tăi, pe muntele Carmel, ca
să vedem cu cine este Dumnezeu real.”* Așa se face.

„Să-i punem într-o
confruntare ca să vedem de partea cui este Dumnezeu!”

Și Biblia spune că
i-au adus acolo pe toți prorocii lui Baal și ai Astarteei,
iar ei și-au adus
jertfele, s-au tăiat, au sărit în jurul altarului strigând cu
toată
sinceritatea: „Baale, auzi-ne! Baale, răspunde-ne !” dar totul
a fost zadarnic.

Văzându-i ce fac,
Ilie și-a bătut joc de ei, zicând: „*Strigați tare, fiindcă este dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi. Strigați puțin mai tare!*” (1 Împărați 18.27 – parafrizare).

El vorbea așa, pentru că știa că nu este nimic din toate acelea. Apoi, spre seară, când era vremea să se aducă jertfa, Ilie a luat un junc, l-a tăiat bucăți și l-a pus pe altar, apoi a pășit în față călăuzit de Duhul lui Dumnezeu și a zis:

„*Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.*” (v. 36). Amin.

Eu vă spun că atunci când bărbații și femeile se predau lui Dumnezeu și sunt călăuziți de Duhul Sfânt, diavolii tremură, iar păcătoșii se trezesc. Ce deosebire este!

După ce și-a adus jertfa, Ilie a spus:

„*Ascultă-mă Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel*

inima spre bine!"

(versetul 37).

Atunci a căzut foc de
la Domnul și a mistuit arderea de tot, pentru că Ilie era
călăuzit de Duhul lui
Dumnezeu.

Fraților, pentru
bărbații și femeile care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu,
nu mai este nici
o osândire, pentru că ei sunt în Hristos și nu mai umblă
îndemnurile firii ci
după îndemnurile Duhului.

Priviți la Maria. Ea
era o fată tânără de 18 ani și trăia într-o cetate destul de
importantă. Biblia
spune că era fecioară, deci trăia corect, proceda corect și se
purta corect,
iar Dumnezeu căuta în tot poporul o fecioară în care să aibă
încredere.

Desigur, El a văzut
și acolo femei care cântau imnuri frumoase în biserică, dar
când a observat-o
pe fata aceea micuță și sărmană care venea cu găleata cu apă
de la fântână, a
zis: „O voi lua pe ea!"

Apoi, Domnul i-a
vorbit și i-a spus ce urma să facă și anume, că ea urma să

aibă un copilăș fără
să cunoască vreun bărbat.

Imediat tânăra i-a
răspuns: „*Iată roaba Domnului: facă-mi-se
după cuvintele Tale.*” (Luca 1.38)...Cu alte cuvinte, ea a spus:
„Eu nu știu
cum o vei face, pentru că nu am cunoscut nici un bărbat; nici
nu voi merge la
vreun medic ca să-l întreb cum se poate aceasta, dar dacă Tu
spui că așa va fi,
mie nu-mi pasă ce vor spune oamenii despre aceasta, ci cred
cuvintele Tale.” Și
L-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Dacă ești călăuzit de
Duhul lui Dumnezeu, tu nu poți citi această Biblie, iar apoi
să spui: „Zilele
minunilor au trecut. Nu mai există vindecare divină!”. Sau
altceva de felul
acesta.

Duhul lui Dumnezeu va
mărturisi fiecare Cuvânt din Biblie, dovedind că este
Adevărul. Amin. Dumnezeu
le va vorbi celor ce sunt ai Săi. Da, domnilor.

Și știți ceva? Maria
nu a stat până a simțit noua viață din ea; nu a așteptat până
să fie sigură că
e însărcinată, ci de îndată ce i-a vorbit îngerul, a început
să se bucure,
zicând: „Voi avea un copil.” Amin. Ea l-a crezut pe Dumnezeu

pe Cuvânt, pentru
că era călăuzită de Duhul lui Dumnezeu și astfel a devenit
mama Domnului Isus
Hristos. Vedeți? Ea L-a luat pe Dumnezeu pe Cuvânt.

Micuța Marta era o
copilă harnică și întotdeauna a dorit să aibă o casă cât se
poate de curată.
Astfel, ea curăța totul și păstra o ordine desăvârșită, în
timp ce Maria stătea
și asculta Cuvântul Vieții.

Totuși, cred că și
Marta era atentă la ceea ce se vorbea, pentru că într-o zi a
dovedit aceasta.

Într-o zi, după ce
fratele ei a murit și era pus de patru zile în mormânt, iar
viermii începuseră
să-l mănânce, ea a auzit că vine Isus. Acesta este un bun
mesaj.

Când a auzit că vine
Isus, Marta a fost sigură că atunci când va ajunge în prezența
Lui, toate
îngrijorările ei se vor sfârși.

Cred că ar fi bine să
gândim și noi așa astăzi. În timp ce se gândea la aceste
lucruri, Duhul Sfânt a
cuprins-o și a călăuzit-o drept la EL. Și fiind călăuzită de
Duhul, ea I-a spus

Domnului Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.” (Ioan 11.21-22). Amin.

Atunci Isus i-a zis „Fratele tău va învia.” Scuzați-mă, dar ce altceva ar fi putut să spună El?

El a spus: „Crezi că sunt în stare să fac aceasta?” și Marta a răspuns:

„Da, Doamne, cred. În inima mea este ceva; mă simt călăuzită de Duhul să spun că Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Atunci El a întrebat: „Unde l-ați pus?” și S-a dus la mormântul lui Lazăr plângând.

Când a ajuns la mormânt, fiind călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu era în El fără măsură, a spus: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai ascultat.

Știam că întotdeauna Mă ascuți, dar vorbesc așa pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis.” (versetul 41b-42).

Cu alte cuvinte, El spunea că prin aceasta le dă un exemplu celor prezenți.

După aceea, a spus: „*Dați piatra la o parte!*” Ei L-au ascultat și au îndepărtat piatra, după care a strigat cu glas tare: „*Lazăre, vino afară!*” și omul acela care intrase deja în putrefacție, s-a ridicat în picioare, așa legat cum era, și a trăit din nou. Amin.

Apoi, Biblia vorbește de o altă femeie care avea o scurgere de sânge, dar era călăuzită de Duhul lui Dumnezeu. Eu pot s-o văd cum stătea acolo, sus pe deal. Oh, își cheltuisese toți banii pe la medici, iar soțul ei era mort, probabil. Poate ca avusese o fermă, dar o vânduse ca să poată plăti nota de plată a doctorului. Nu mai avea nici un ban, iar starea în care se afla era tot mai rea.

Erau deja mulți ani de când avea acea scurgere de sânge, când într-o zi, privind pe fereastră, palidă și slăbită, și-a zis:

„Oare cine trece pe acolo de este așa gălăgie mare?”

Voi știți că acolo unde era Isus, se aduna imediat o grămadă gălăgioasă și agitată de oameni. Este ciudat, dar așa se întâmpla, iar în ziua când El a intrat călare pe acel măgăruș, în Ierusalim, a spus: „*...dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga!*” (Luca 19.40).

Acolo unde este El, e
o grămadă de emoție. Voi veți găsi întotdeauna multă gălăgie,
iar mie îmi place
să stau acolo.

Dacă urăsc ceva, este
acea stare de liniște. Dacă mergeți într-o morgă...voi aveți și
aici, în
Shreveport și știți cum este acolo. Aceasta îmi amintește de
antreprenorul de
pompe funebre care duce mortul în capelă, după ce-l
îmbălsămează și-l ține
acolo...El este mort și nu scoate nici un sunet.

Cam așa este și cu
aceste organizații. Ele îi învață pe oameni o teologie moartă,
care îi face să
fie la fel de morți ca și morții din capelă, pentru că nu li
se spune nimic
despre Duhul Sfânt care îi poate umple și călăuzi, dându-le o
viață nouă.

În ordine.

Și ce s-a întâmplat?

Femeia aceasta și-a zis: „Simt o călăuzire ciudată și cred că
dacă aș putea să
ajung acolo și să mă ating de haina Lui, mă voi face bine.
Doctorul nu mi-a
spus nimic despre aceasta, iar dacă predicatorul mă vede că
merg acolo, oh, mă
va excomunica imediat. Asta ar pune capac. Prin urmare, am un
singur lucru de

făcut: să nu ascult ce zice doctorul și să nu iau aminte la amenințările
predicatorului, căci amândoi au spus că Isus este un fanatic,
dar eu nu cred
aceasta. Poate că este mai bine să nu mă duc acolo?"

Atunci Duhul Sfânt

i-a spus: „Fiică, dacă vrei să fi vindecată, du-te acolo!” și
femeia s-a grăbit
să-L asculte, așa că s-a dus acolo unde era El.

Oh, erau atât de

mulți oameni în jurul Lui, că nici măcar nu a putut să se
apropie de El. Dar
știți ce a făcut atunci? S-a strecurat pe jos, printre
picioarele oamenilor,
până a ajuns atât de aproape încât a putut să-i atingă haina.

Vedeți? Duhul Sfânt

i-a spus ce să facă, iar ea I-a fost credincioasă. Și eu vă
spun: nimic nu
poate provoca o asemenea credință, decât Duhul Sfânt. El este
Cel ce dă și credința
pentru mântuire, pentru că este scris: *„Nimeni
nu poate veni la Mine, dacă nu Îl
atrage Tatăl, care M-a trimis”*, iar acesta este Duhul Sfânt.

Nici un om nu poate

fi salvat dacă acea credință nu acționează în locul lui.

Acea femeie a avut

credință, iar Duhul Sfânt a călăuzit-o acolo jos. Când a ajuns

la acea mulțime,
Satana i-a zis imediat:

„Uită-te în jur! Cum
crezi că vei ajunge la El? O, ești atât de slăbită încât de
îndată ce vei
încerca să treci prin mulțime, vei fi călcată în picioare.”

Și o pot auzi,
zicând: „Doamne, cum voi putea ajunge la El?”

Și Duhul Sfânt i-a
zis: „Pune-te în genunchi!” Asta este ceea ce spune El
întotdeauna: „Pune-te în
genunchi și dă-i drumul.”

Astfel, ea s-a târât
prin mulțime până s-a putut atinge de haina Lui, fiind
călăuzită de Duhul
Sfânt, după care s-a târât înapoi, până a ieșit afară și a
stat de-o parte. Dar
când a făcut aceasta, Isus a zis: „*Cine
s-a atins de Mine?*”. Amin.

Acesta este felul de
procedură și în seara aceasta: puneți-vă pe genunchi și stați
jos până când El
vă va întreba: „*Cine s-a atins de Mine?*” Amin.

Când s-a atins de
poala hainei Lui, femeia s-a vindecat pe deplin, pentru că

fusese călăuzită de
Duhul Sfânt să facă aceasta.

Tot în zilele acelea
era un biet om sărman, care stătea la scaldătoarea Betesda. El
zăcea de 38 de
ani, având o infirmitate în trupul său și se ruga din toată
inima lui pentru
izbăvire.

Și iată că Isus a
fost călăuzit de Duhul Sfânt exact acolo unde era el și l-a
vindecat. În vreme
ce ceilalți se gândeau la bolile și problemele lor, El a
trecut printre ei,
fără să scoată o vorbă, și a mers mai departe.

Vreți ca Dumnezeu
să-Și trimită puterea asupra voastră? Duceți-vă, rugați-vă și
credeți, căci
atunci, Duhul Sfânt vă va aduce vindecare, salvare și orice
aveți nevoie de la
Dumnezeu.

Eu pot vedea o
mulțime de 120 de oameni, care erau atât de lași încât s-au
ascuns. Oh, cât de
lași erau ei! Ei s-au dus deci, în odaia de sus, unde au stat
ca niște lași: cu
ușa și ferestrele încuiate și vorbeau doar în șoaptă pentru că
se temeau de evrei.
Dar aceasta s-a întâmplat numai până când s-a revărsat Duhul
Sfânt peste ei.

Biblia spune că „deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se peste ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.”

Ce a urmat? Imediat
după aceea, ei au ieșit pe stradă
călăuziți de Duhul Sfânt.

Fraților, acel Foc
care a fost aprins în acea zi a cincizecimii, lovește încă și
astăzi inimile
noastre, oamenii care vor să fie călăuziți de Duhul Sfânt.

Dacă ești gata să fi
călăuzit de Duhul Sfânt, să-L asculți și să faci tot ce poți
pentru El, când
vezi un loc în care poți fi folosit, lasă-te călăuzit de
Dumnezeu. Credeți
aceasta?

Eu cred că Duhul
Sfânt este acum aici, ca să ne călăuzească. Credeți aceasta?
Eu cred că El ne-a
călăuzit aici, în seara aceasta, căci altfel nu am fi venit în
acest cort
fierbinte. Nu, domnilor, dar Dumnezeu ne-a călăuzit aici.

Oh, iar dacă Dumnezeu
te-a călăuzit aici, înseamnă că a făcut-o cu un scop; a făcut-

o pentru că vrea să-ți dea Ceva. Sunt sigur că fiind supărat și obosit, nici eu nu aș fi venit aici doar ca să mă vedeți voi. Nu, nu. Iar când am venit, am făcut-o fără să știu despre ce voi vorbi, dar Duhul Sfânt a început să reverse.

Fraților, acum avem mesajul în inima noastră, de aceea haideți să facem ceva. Amin.

Haideți să-L rugăm pe Dumnezeu, în Numele lui Hristos, să ne umple inimile, din nou, ca să plecăm de aici cu o nouă viziune asupra lucrurilor, cu o nouă hotărâre, lăsându-ne călăuziți de Duhul Sfânt, închiși înăuntru și separați de lucrurile lumii prin zidul Cuvântului, ca să fim făpturi noi în Hristos.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un scurt moment de rugăciune. În timp ce stăm cu capetele plecate, iar pianistul merge la pian, mă întreb dacă este cumva printre noi vreun păcătos care nu-L cunoaște pe Hristos ca Salvator personal. Ați vrea să vă ridicați mâinile, în Numele lui Hristos, și să spuneți: „Hristoase, sunt un păcătos!” ?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Altcineva? Ridicați mâna și spuneți: „Sunt un

păcătos și nu-L
cunosc pe Hristos ca Iertătorul păcatelor mele!" Spuneți:
„Frate Branham, aș
vrea să mă amintești și pe mine în rugăciunea de încheiere,
căci doresc să
cunosc și eu acest fel nou de viață.”

Este printre noi cineva
care nu are Duhul Sfânt și dorește să spună: „O, Dumnezeule,
eu știu că atunci
când am lăsat lumea să pătrundă în mine, Duhul Sfânt m-a
părăsit.”

Așa cum am predicat
aseară, porumbelul și mielul sunt singurele creaturi care pot
locui împreună.

Lupul nu ar putea
locui nici cu porumbelul și nici cu mielul, așa că, porumbelul
va fi cu tine
numai dacă ești miel.

Dacă sufletul tău nu
a fost modelat, dar vrei să fi blând, smerit și plecat, dacă
vrei să fi
călăuzit de Duhul Sfânt, ridică mâna și spune: „Frate Branham,
amintește-mă și
pe mine. Dumnezeule, aici este mâna mea ridicată, vrei să-mi
dai și mie Duhul
Sfânt?

Dumnezeu să vă

binecuvânteze. Sunt mulți. În ordine.

Fiecare să stea cu
capul plecat și cu ochii închiși.

Nu știu de ce, dar
atenția mi-a fost atrasă de o doamnă care stă aici. Ea a
ridicat mâna ca
păcătoasă, căci dorește să fie amintită în rugăciune. Cu
câteva minute în urmă,
am fost invitat să merg, mâine dimineață, la o tânără de
douăzeci de ani, la
care cancerul i-a atacat șoldurile, așa că este pe moarte.
Este salvată? Dacă
nu, va trebui să-L întâlnească pe Dumnezeu în starea aceea...

Prieteni,
într-una din zilele acestea, noi toți va trebui să ne întâlnim
cu Dumnezeu.

Soră
dragă, vrei să-ți predai chiar acum, viața lui Hristos? Este
ceva din tine care
te îndeamnă să faci aceasta, căci numai din puterea ta nu ai
putea s-o faci,
pentru că așa a spus Isus.

El a
zis: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă
nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...*” și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl
va ajunge la Mine*”, iar cei ce vin vor primi
viață veșnică. (Ioan 6.44,37)

Vreau

să fii cu adevărat sinceră și să te rogi , pentru că tu ai avut o dorință în inima ta. Oh, și dacă Dumnezeu nu ar fi pus această dorință de a vă salva sufletele, în inimile voastre, voi nu ați putea dori aceasta.

Acest

lucru este valabil și pentru voi, pentru cei care ați ridicat mâna pentru că doriți botezul cu Duhul Sfânt.

Eu mă

voi ruga și-I voi cere lui Dumnezeu, folosind toată credința pe care o am, ca El să împlinească dorințele noastre, în seara aceasta și să vă aducă în jurul vechii bănci de rugăciune, pe care s-a depus praful acum, dar care păstrează urmele lacrimilor vărsate pe ea.

Și eu

am fost salvat pe una din aceste bănci, undeva, la un altar, unde m-am dus ca păcătos și m-am pocăit privind în jos.

Aseară,

noi l-am văzut pe Duhul Sfânt venind și făcând lucruri minunate printre cei prezenți. Și mă gândesc că, dacă Dumnezeul cerurilor s-a plecat atât de jos, încât a venit în acest cort și a stat pe platformă, printre noi, cu atât mai

mult ar trebui să ne plecăm noi, care suntem doar niște păcătoși.

Tată

ceresc, Cuvântul taie ca o sabie cu două tăișuri. El merge și taie despărțind sufletul și duhul; îndepărtează toate bucățelele de piatră, scoate răul afară și pune blândul Duh Sfânt în inimă, deschizând o ușă de îndurare, astfel ca păcătosul care vine cu căință, să poată descărca afară toate lucrurile lumii.

Aceasta

o face Cuvântul: El deschide ușile inimilor împietrite, pentru ca păcătosul să poată vărsa lumea afară, cu căință înaintea lui Dumnezeu, după care intră înăuntru și umple acea inimă.

Ce

lucru minunat este acesta!

Tată

Dumnezeule, Tu cunoști inimile acestor copii, de aceea Te rog să-i salvezi pe fiecare în parte și să le dai botezul Duhului Sfânt. Amin.

În

timp ce stăm cu capetele plecate, haideți să cântăm un cântec lin. Mă întreb dacă ați vrea să veniți aici, sus și să stați la altar, pentru

un cuvânt de
rugăciune. Am putea să ne punem și mâinile peste voi. Eu aș
face-o cu bucurie
și cred că și ceilalți lucrători aflați aici.

Să nu
uitați că sângele vostru este înaintea mea iar eu îl pun
înaintea lui Hristos.
Ca lucrător, eu sunt obligat față de Cuvânt și știu că
Dumnezeu mă va judeca
dacă nu predic Adevărul. Dacă vă spun Adevărul, atunci sângele
vostru este pe
mâinile voastre.

Biblia
spune că dacă vezi vrăjmașul că se apropie și nu avertizezi
poporul, atunci
sângele lor se va cere din mâinile tale, dar dacă o faci,
atunci sângele lor va
cădea asupra capului lor.

Acum,
în timp ce vom cânta încet, mă întreb dacă dintre cei care
caută Duhul Sfânt
sau se căiesc pentru păcatele lor, este cineva care vrea să
vină la altar, căci
eu stau aici și aștept. Eu pot să aud chemarea Mântuitorului
meu.

Dumnezeu
să vă binecuvânteze pe toți.

Unde
mă conduce, eu voi merge,

Voi
merge cu El, cu El...

Ce
spunea David? „*Chiar de-ar fi să umblu în
valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu
mine.*” (Psalm
23.4).

Pășiți
cu El, începând de acum! El va merge cu voi prin vale, iar
„toiagul și nuiaua Ta mă mângâie!”
Îndreptarea Domnului mă mângâie! Toiagul și nuiaua Lui mă lasă
să știu că
Dumnezeu este cu mine, pentru că El mă îndreaptă în toate
greșelile pe care le
fac.

Frate,
poate că El încearcă să te corecteze și pe tine, în seara
aceasta. De ce nu
lași ca toiagul și nuiaua Lui să te mângâie?

Toiagul
este predicarea grea a Evangheliei, dar pentru mine este o
mângâiere să știu că
Dumnezeu îmi vorbește când acel fel de Evanghelie este
predicată ca să mă
corecteze. Domnul mă iubește și vrea să vin să umblu cu El

acum, căci atunci va
umbla și El cu mine în ceasul încercării. Dacă însă Îl
părăsești acum, Domnul a
spus că în ziua necazului, El va sta și va râde de tine.

Prin
urmare, nu vrei să vii acum, cât timp mila Sa este încă
deschisă?

Dacă
ai refuzat îndurarea Sa și ai disprețuit-o, nu mai rămâne
decât un singur
lucru: judecata. Nu vreți să veniți?

Mă
întreb dacă vreunul dintre sfinți, unul din vechii lucrători
ai altarului, nu
ar vrea să vină aici și să îngenuncheze alături de poporul
acesta?

Strigați,
copii! Spuneți-i acum, lui Dumnezeu, ce doriți. Dacă vreți
Duhul Sfânt
spuneți-i aceasta acum, căci El este gata să facă orice pentru
voi.

Doamna
aceea drăguță a crezut în Domnul Isus, aceasta fiind tot ce-i
trebuia.

Tată

ceresc, noi îi aducem pe acești copii la Tine, în Numele lui
Isus Hristos; îi
aducem pe toți acești păcătoși care se căiesc; pe toți cei ce
caută Duhul Sfânt
și cerem pentru ei, îndurare divină, iertare și călăuzire.

Doamne,
eu stau alături de ei, la altar, și strig spre Tine, pentru că
am nevoie de
ajutorul Tău la fel ca ei. Noi toți avem nevoie de Tine.

O,
Dumnezeule al cerurilor, vino, te rugăm și toarnă
binecuvântările Tale peste
noi, pentru că Te așteptăm și credem că vei face tot ce ai
făgăduit.

Trimite
Duhul Sfânt, în Numele lui Hristos; vindecă bolnavii, în
Numele lui Hristos;
salvează păcătoșii, în Numele lui Hristos și îndură-Te de noi,
Doamne.

Culege
toată slava din acest serviciu, căci văd umilința și smerenia
poporului Tău,
iar obrazii sunt plini de lacrimi.

O,
este atât de minunat!

Te

rog, Dumnezeule, să ne dai toate aceste lucruri, în Numele lui Hristos.

Lăudați-L

pe Domnul. Continuați să plângeți și continuați să-L lăudați...căci El a murit

pentru ca noi, care odată eram departe, să putem fi aduși aproape de Împărăție;

să fim aduși atât de aproape încât să fim fii și fiice de Dumnezeu.

Dumnezeu

să ne dea toate acestea, spre slava Sa. Amin.

- Amin -